

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 307

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 11 iunie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
276.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului de împrumut dintre România, Banca Europeană de Investiții și Societatea Comercială de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. pentru finanțarea Proiectului de modernizare a metroului București, etapa a II-a, semnat la București la 6 noiembrie 2000	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 99 din 10 aprilie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f ¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare	2-4
	Decizia nr. 122 din 24 aprilie 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	4-6
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
511.	— Hotărâre privind unele măsuri de organizare a activității de agrement în stațiunile turistice	7
512.	— Hotărâre privind trecerea unui imobil din proprietatea publică a statului și din administrarea Ministerului Sănătății și Familiei în proprietatea publică a județului Suceava și în administrarea Consiliului Județean Suceava	8

DECRETE**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET**

pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului de împrumut dintre România, Banca Europeană de Investiții și Societatea Comercială de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. pentru finanțarea Proiectului de modernizare a metroului București, etapa a II-a, semnat la București la 6 noiembrie 2000

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 99 din Constituția României, precum și ale art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,
la propunerea Guvernului potrivit Hotărârii nr. E 80 din 4 aprilie 2001,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Acordul de împrumut dintre România, Banca Europeană de Investiții și Societatea Comercială de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. pentru finanțarea Proiectului de modernizare a metroului București, etapa a II-a, semnat la București la 6 noiembrie 2000, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

București, 18 aprilie 2001.
Nr. 276.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 99**

din 10 aprilie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹)
din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare**

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Editura Atac la Persoană” — S.A. din București în Dosarul nr. 19.694/1999 al Judecătoriai Sectorului 1, municipiul București.

La apelul nominal se prezintă avocat Ștefania Sofronea pentru Ana Petrache, lipsind autorul excepției și Dragoș Dragomir. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Avocatul prezent solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, susținând că dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 nu contravin art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece textul criticat recunoaște tuturor cetățenilor care se consideră vătămați prin atingeri aduse onoarei, demnității sau reputației lor dreptul de a cere despăgubiri în justiție fără plata vreunei taxe, neinstituind discriminări de nici un fel.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 1 septembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 19.694/1999, **Judecătoria Sectorului 1, municipiul București, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Editura Atac la Persoană” — S.A. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că „art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 contravine dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 16 alin. (1) din Constituție. Or, dispozițiile art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997, de care se prevalează reclamantul pentru a nu-și timbra acțiunea, instituie o discriminare pozitivă, în favoarea unui grup restrâns de persoane — de regulă, demnitarii. Acest text reprezintă modalitatea prin care un personaj politic a înțeles să ocrotească imunitatea parlamentară de care se bucura un alt personaj politic. Astfel că legea poate fi numită, din această perspectivă, o lege de speță. De aceea, a da, în aceste condiții, în care marea majoritate a populației este nevoită să suporte cheltuielile actului de justiție, o lege care să-i scutească de la plata taxei de timbru pe câțiva demnitari ce își evaluează prejudiciul de imagine după criterii numai de ei știute, este un act nu numai neconstituțional, dar și profund imoral. Este, în orice caz, neconstituțională o lege care creează asemenea inegalități între oamenii care se adresează justiției, favorizându-i tocmai pe aceia care nu numai că nu au nevoie, dar nu au nici dreptul la o protecție specială. Legea are, prin definiție, vocație la universalitate, fiind chemată să reglementeze o totalitate de relații sociale, și nu să favorizeze un grup de indivizi care sunt, deja, prin poziția lor socială și politică, privilegiați”.

Judecătoria Sectorului 1, municipiul București, exprimându-și opinia, apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, deoarece prin prevederile art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 „legiuitorul a instituit o scutire de la plata taxelor judiciare de timbru pentru acțiunile având ca obiect plata unor daune morale indiferent de persoana care promovează o astfel de acțiune. Prin instituirea acestui text legiuitorul a avut în vedere specificul acțiunii promovate, nu cetățeanul care apelează la o astfel de acțiune, textul fiind aplicabil tuturor persoanelor fără a exista vreo discriminare

pe criterii de rasă, de naționalitate, origine etnică, religie, sex, de opinie, de apartenență politică sau de avere”.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece nu sunt încălcate dispozițiile constituționale cuprinse în art. 4 alin. (2) și în art. 16 alin. (1).

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 2, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Prin Încheierea din 1 septembrie 2000 a Judecătoriei Sectorului 1, municipiul București, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, dispoziții introduse prin pct. 4 al art. I din Ordonanța Guvernului nr. 11/1998 și modificate prin Legea nr. 112/1998 privind aprobarea acestei ordonanțe (lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 9 iunie 1998). Aceste dispoziții au următoarea redactare: „*Sunt scutite de taxe judiciare de timbru: acțiunile și cererile, inclusiv cele pentru exercitarea căilor de atac, referitoare la: [...]*”

f¹) *stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice;*“

Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2000 pentru unele măsuri privind soluționarea cererilor referitoare la acordarea de despăgubiri pentru daunele morale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 23 mai 2000, s-au adus modificări lit. f¹) a art. 15 din Legea nr. 146/1997, text care are în prezent următorul cuprins: „*stabilirea și acordarea de despăgubiri persoanei fizice pentru daunele morale aduse onoarei, demnității, reputației, vieții intime, familiale sau private, ori dreptului la imagine;*“.

Autorul excepției susține că textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 4 alin. (2), potrivit cărora „*România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială*“, precum

și ale art. 16 alin. (1) din Constituție, conform cărora „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 175 din 26 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 702 din 28 decembrie 2000, Curtea a reținut că „instituirea unor excepții (scutiri de plata taxei) de la regula generală a plății taxelor judiciare de timbru nu constituie o discriminare sau o atingere adusă acestui principiu constituțional. Potrivit art. 138 alin. (1) din Constituție, «Impozitele, taxele și orice alte venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat se stabilesc numai prin lege», fiind așadar la latitudinea legiuitorului să stabilească scutiri de taxe sau impozite, având în vedere situații diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi. Plata unor taxe sau impozite nu reprezintă un drept, ci o obligație constituțională a cetățenilor, prevăzută la art. 53 alin. (1)

din Legea fundamentală, conform căruia «Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și taxe, la cheltuielile publice». Așa fiind, nu se poate considera că prin textul de lege criticat ar fi fost încălcate prevederile art. 4 alin. (2) și ale art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală”.

De asemenea, prin aceeași decizie s-a constatat că fiind neîntemeiat și argumentul potrivit căruia prin textul de lege criticat s-ar institui o discriminare pozitivă în favoarea unui grup restrâns de persoane (demnitarii). Aceasta deoarece „prin art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 este scutită de plata taxei de timbru orice persoană fizică în cazul formulării de acțiuni și cereri având ca obiect stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității, reputației, vieții intime, familiale sau private ori dreptului la imagine”.

Deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele Deciziei nr. 175/2000 își păstrează valabilitatea și în acest caz, astfel încât prezenta excepție de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 lit. f¹) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Editura Atac la Persoană” — S.A. din București în Dosarul nr. 19.694/1999 al Judecătoriai Sectorului 1, municipiul București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 aprilie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 122

din 24 aprilie 2001

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor
și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe**

Lucian Mihai — președinte
Costică Bulai — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător

Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Gabriela Ghiță — procuror
Mihai Paul Cotta — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Alexandru Cristian Mafteiu și Mihaela Mafteiu în Dosarul nr. 3.656/2000 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă, având ca părți pe autorii excepției, pe Ion Constantinescu și pe Magdalena Lăzărescu.

La apelul nominal a răspuns Magdalena Lăzărescu, prin reprezentant, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează completului de judecată că autorii excepției au depus la dosarul cauzei o cerere de amânare a judecării. Partea prezentă se opune admiterii cererii, arătând că a fost formulată în scopul tergiversării cauzei. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a cererii autorilor excepției de a-și angaja un apărător. Curtea, având în vedere că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, respinge cererea de amânare.

Cauza fiind în stare de judecată, Magdalena Lăzărescu solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, susținând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ridicate, arătând că prevederile art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu contravin dispozițiilor art. 16 din Constituție. Accesul liber la justiție nu presupune folosirea tuturor căilor legale de atac. Competența și căile de atac sunt reglementate de legiuitor în conformitate cu dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 ianuarie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 3.656/2000, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999**, excepție ridicată de Natalia Alexandra Ioana Ionescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999, care instituie o singură cale de atac, recursul, împotriva unei hotărâri pronunțate de judecătore, încalcă principiul neretroactivității legii și drepturile părților, așa cum sunt reglementate la art. 16 din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Legiuitorul poate stabili prin derogare de la dreptul comun că anumite cauze ce trebuie soluționate cu celeritate sunt supuse numai căii de atac a recursului, nu și apelului.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată pentru următoarele motive:

Dispozițiile legale care stabilesc o singură cale de atac au la bază motivația legiuitorului de a simplifica unele proceduri care ar supune părțile la cheltuieli prea mari și de a soluționa cât mai repede procesul. Opțiunea legiuitorului în reglementarea căilor de atac nu creează nici un privilegiu ori vreo discriminare între cetățeni, întrucât stabilirea lor se întemeiază pe natura litigiilor care constituie obiectul procesului, iar drepturile procesuale ale părților sunt respectate în mod egal. Or, atâta timp cât o soluție legală este corespunzătoare unor situații diferite, însuși principiul legalității în fața legii și al accesului la justiție impune ca reglementarea să fie diferită, nu uniformă. Potrivit dispozițiilor art. 128 din Constituție părțile interesate pot exercita căile de atac prevăzute de lege, nici o dispoziție legală neputând îngradi dreptul subiectiv al unei persoane de a se adresa justiției, însă, în egală măsură, prin dispozițiile art. 125 alin. (3) competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt stabilite prin lege, astfel încât nu rezultă că în mod obligatoriu fiecare proces trebuie să parcurgă toate structurile judecătorești. Prin urmare legiuitorul a prevăzut, prin derogare de la dreptul comun, că anumite cauze care trebuie soluționate cu celeritate sunt supuse numai căii de atac a recursului, nu și apelului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât din textele art. 128 și ale art. 125 alin. (3) din Constituție nu rezultă că reglementările privitoare la înfăptuirea justiției trebuie să prevadă în mod obligatoriu, în toate cazurile, folosirea tuturor căilor de atac și angajarea competenței tuturor instanțelor judecătorești. În consecință, limitarea doar la recurs a căilor de atac ce pot fi exercitate împotriva hotărârilor pronunțate în cauzele având ca obiect schimbul obligatoriu de locuință nu contravine Constituției, rațiunea excluderii apelului în această materie fiind determinată de necesitatea soluționării urgente a cauzelor privind dreptul de folosință a imobilelor cu destinația de locuințe, fără a fi afectate nici un drept fundamental al părților implicate în proces și nici calitatea actului de justiție.

De altfel, Curtea Constituțională, prin mai multe decizii, a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din

Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate ridicate îl constituie dispozițiile art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, potrivit căreia „*Litigiile dintre proprietari și chiriași, legate de schimbul obligatoriu de locuință, sunt de competența judecătoreiei în raza căreia se află imobilul. Hotărârea pronunțată de judecătoreie poate fi atacată cu recurs. Hotărârea instanței de recurs este definitivă și irevocabilă.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile acestui text de lege care instituie o singură cale de atac — recursul — împotriva hotărârilor pronunțate de judecătoria în această materie contravin principiului nereactivității și dispozițiilor art. 16 din Constituția României.

Examinând aceste critici, Curtea Constituțională constată că prevederile art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, potrivit căreia „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile*”, deoarece prevederile legale criticate dispun numai pentru viitor, în conformitate cu dispozițiile constituționale, nu și pentru trecut, cum susține autorul excepției. Dispozițiile art. 25 din ordonanță stabilesc o singură cale de atac în litigiile dintre proprietari și chiriași legate de schimbul obligatoriu de locuință. În conformitate cu prevederile art. 125 alin. (3) din

Constituție „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege*”, iar potrivit art. 128 din Constituție „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”. Aceste texte constituționale se referă, evident, la legea în vigoare la data soluționării căii de atac, iar nu la cea existentă în momentul introducerii acțiunii, deoarece legea de procedură este de imediată aplicare.

În ceea ce privește susținerea referitoare la încălcarea principiului egalității cetățenilor în fața legilor și a autorităților publice, prevăzut la art. 16 alin. (1) din Constituție, în jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat în mod constant că nu este contrară acestui principiu instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, atâta timp cât ele asigură egalitatea procesuală a celor interesați în folosirea lor. Principiul egalității nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul nu poate fi decât diferit. În acest sens sunt Decizia nr. 70 din 15 decembrie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 307 din 27 decembrie 1993, și Decizia nr. 74 din 13 iulie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 22 iulie 1994.

Considerentele pe care s-au bazat soluțiile anterioare ale Curții Constituționale, pronunțate în cauze similare, își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neexistând motive pentru modificarea jurisprudenței Curții.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Alexandru Cristian Maftciu și Mihaela Maftciu în Dosarul nr. 3.656/2000 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 aprilie 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE privind unele măsuri de organizare a activității de agrement în stațiunile turistice

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — În scopul asigurării protecției turiștilor și dezvoltării unui turism de calitate în stațiunile turistice, activitățile de agrement se vor realiza numai în locuri special amenajate care dețin autorizații de funcționare eliberate de primari, conform reglementărilor legale în vigoare, cu avizul prealabil al Ministerului Turismului.

Art. 2. — Pentru a obține avizul Ministerului Turismului și, respectiv, autorizația de funcționare structurile de primire turistice cu funcțiuni de agrement trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

1. amplasamentul să fie în perimetrele delimitate ca spații pentru agrement, stabilite de primari;

2. funcționarea echipamentelor de agrement să nu prezinte nici un fel de pericol sau risc de accidentare a turiștilor;

3. dotările de agrement să fie într-o perfectă stare de funcționare, întreținute corespunzător (vopsite, salubre) și să aibă un aspect estetic, care să răspundă exigențelor unui turism civilizată;

4. exploatarea echipamentelor de agrement să nu conducă la poluarea fonică sau de altă natură a mediului și să nu perturbe în nici un fel desfășurarea activității în structurile de primire turistice;

5. structurile de agrement nautic vor fi delimitate prin balize și vor fi asistate de echipe „Salvamar“, dotate cu întregul echipament de salvare necesar.

Art. 3. — Structurile de primire turistice cu funcțiuni de agrement care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 2 și, în consecință, nu obțin avizul Ministerului Turismului și, respectiv, autorizația de funcționare vor fi dezafectate de către administratorii acestora până la deschiderea sezonului estival. În caz contrar dezafectarea se va dispune de către primarul localității și se va efectua pe cheltuiuala deținătorilor de structuri de primire turistice cu funcțiuni de agrement.

Art. 4. — Constituie contravenții, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, următoarele fapte:

a) desfășurarea de activități de agrement în stațiuni turistice fără autorizație de funcționare;

b) nerespectarea condițiilor în baza cărora s-au eliberat avizul Ministerului Turismului și autorizația de funcționare.

Art. 5. — Contravențiile prevăzute la art. 4 se sancționează cu amendă de la 800.000 lei la 1.000.000 lei.

Art. 6. — Contravențiile se constată și amenziile se aplică de personalul cu atribuții de control din cadrul Ministerului Turismului, precum și de persoane împuternicite de primari.

Art. 7. — Agenții economici din stațiunile turistice, Ministerul Turismului și organele administrației publice locale vor lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul turismului,
Matei-Agathon Dan

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă

București, 31 mai 2001.

Nr. 511.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind trecerea unui imobil din proprietatea publică a statului și din administrarea
Ministerului Sănătății și Familiei în proprietatea publică a județului Suceava
și în administrarea Consiliului Județean Suceava**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 9 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea imobilului, compus din construcții și terenul aferent, situat în municipiul Suceava, Calea Unirii, județul Suceava, identificat potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din proprietatea publică a statului și din administrarea Ministerului

Sănătății și Familiei în proprietatea publică a județului Suceava și în administrarea Consiliului Județean Suceava.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu
Ministrul sănătății și familiei,
Daniela Bartoș

București, 31 mai 2001.
Nr. 512.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**a imobilului care se transmite din proprietatea publică a statului și din administrarea
Ministerului Sănătății și Familiei în proprietatea publică a județului Suceava și în administrarea
Consiliului Județean Suceava**

Adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul Suceava, Calea Unirii (f.n.), cartierul Burdujeni, județul Suceava	Statul român	Județul Suceava	1. <u>Construcții:</u> • suprafața construită = 388,10 m ² • suprafața desfășurată = 733,00 m ² 2. <u>Terenul aferent:</u> • suprafața = 1.847 m ²

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
